

بیمارستان تخصصی و فوق تخصصی گلزار

افسردگی در دیالیز را چگونه مدیریت کنید؟

تهیه: کارگروه آموزش بیماربخش دیالیز

تدوین: پاییز ۱۴۰۳

بازنگری: خرداد ۱۴۰۵

ایمیل بیمارستان

info@golsarhospital.ir

سایت بیمارستان

www.golsarhospital.ir

شماره تلفن: ۰۱۳-۳۴۹۰۰

آدرس: رشت - گلزار - بلوار سمیه

کد پمفلت: T۱۴-AC-۱۵

در صورت داشتن هرگونه سوال در زمینه مراقبت
های منزل با شماره تماس ۰۱۳-۳۴۹۰۰ داخلی
بخش مربوطه تماس حاصل نمایید.

منبع: کتاب مراقبت های ویژه پرستاری در بخش های ICU، CCU، دیالیز
(مولفین معصومه ذاکری مقدم - منصره علی اصغرپور) چاپ سیزدهم ۱۴۰۱

اکثر بیماران سرانجام وارد فازپذیرش می شوند. یک بیماری مزمن ممکن است برای افراد ویران کننده باشد و واکنش های مختلفی در افراد ایجاد نماید. بعد از اینکه بیماران، مزمن بودن بیماری خود را قبول کردند تلاش می نمایند که به فعالیت های قبلی خود برگردند.

برای افزایش فعالیت های عملکردی می توانند از یک فیزیوتراپ کمک بگیرند.

همچنین با کمک گرفتن از یک کارشناس تغذیه می توانند به خانواده و خود بیمار کمک فراوانی برای قبول رژیم های غذایی نماید.

مشاوره با یک متخصص روان شناس و بررسی وضعیت روانی بیمار برای کمک به شناخت علایم افسردگی و بررسی وضعیت روانی و اجتماعی بیمار می تواند کمک کننده باشد.

تعدادی از بیماران پس از کاهش علائم اورمیک در هفته ها و ماههای آغازین درمان دیالیز احساس سرخوشی و سلامتی می کنند. بیماران که از لحاظ فیزیکی احساس بهتری دارند و از نظر روحی نیز وضعیت امیدوار تری دارند ، ناراحتی ناشی از دیالیز را نادیده می گیرند و این خلق موقت است و بهترین زمان جهت آموزش های بهداشتی و مراقبتی می باشد.

بعضی از بیماران بیماری خود و حتی دیالیز را انکار می کنند و یا ممکن است با مصرف داروهای مورد نیاز و محدودیت رژیم غذایی موافقت نکنند. ترس از طرد شدن توسط کارکنان بیمارستان و اعضای خانواده احساس ناامیدی و وابستگی را در بیماران دیالیزی دو چندان می کند.

بیماران باید به طور مداوم آموزش ببینند و در برنامه آموزشی مشارکت فعال داشته باشند و در آموزش آنها (پرستاران و خانواده) بر روی جنبه های مثبت درمان تاکید کنند.

مقدمه: بیماران و خانواده آنها باید به دیالیز به عنوان برنامه درمانی طولانی مدت نگاه کنند. تعداد زیادی از بیماران در سال اول دچار دلسردی و افسردگی می شوند. مشکلات عدم سازگاری دیالیز در زندگی روزمره باعث ناامیدی و افسردگی در بیماران دیالیزی می شود.

در طول دوره بیمار ممکن است کوشش زیادی برای مقابله با عدم وابستگی به دیالیز از خود نشان دهد. باید به بیماران در پذیرش تشخیص نارسایی کلیه و قبول رژیم های درمانی کمک نمایید.

